

БОНДАРЕНКО Юрій Іванович (21. 04. 1942, м. Курган, РФ) — графік і педагог. Заслужений діяч мистецтв УРСР (1990). Закін. Київський художній інститут (1966; викл. [В. Касіян](#), [Т. Ляшук](#)). Від 1970 працює в ньому (нині Нац. академія образотвор.

мистецтва й архітектури): від 1994 — проф., завідувач кафедри рисунка. Від 1966 бере участь у худож. виставках. Персон. — у Дюссельдорфі (1993), Кьольні (1995; обидва — Німеччина). Працює в жанрах станк. графіки і плаката. Його творам притаманна поетично-романт. образність, експресивність форми, насичена асоціативність і метафоричність зображал. мови, поєднання укр. сюжет, мотивів і гуманіст. пафосу.

Основні твори

«Запорозька Січ» (1968), «Хліб» (1969), «Їхав козак за Дунай» (1970), «Лісовичок» (1971), «Зачароване коло» (1990), «Спогади», «Гучна тиша» (обидва – 1993), «Портрет гетьмана» (1994), «Спогади про Венецію», «Ті, які біжать» (обидва – 1996); іл. до книги Л. Горлача «Ніч у Вишгороді» (К., 1982).

Рекомендована література

1. Юрій Бондаренко. Живопис, графіка, рисунок: Каталог. К., 1993.

[В. Ю. Могилевський](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Бондаренко Юрій Іванович / В. Ю. Могилевський // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2004. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-36974>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).